

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.169/2024/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Dr. T. Tóth Balázs ügyvéd, ügyvéd címe

Az alperes:

alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.20.237/2024/5.

A fellebbezést benyújtó fél: az alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 60.000 (hatvanezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (alperes címe), hogy 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket fizessen meg az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes Magyarországon működő civil szervezet, az alperes pedig a portál híroldal szerkesztősege.

A felperes – és egyéb civil szervezetek – a 2022. április 3-án tartott gyermekvédelmi népszavazással összefüggésben érvénytelen szavazat leadására hívták fel a választópolgárokat, emiatt a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) a felperest a 2022. április 8. napján meghozott 327/2022. számú határozatával bírsággal sújtotta és megállapította, hogy a felperes megsértette a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelvét.

A felperes jogorvoslati kérelme alapján a Kúria 2022. április 15. napján hozott Kvk.V.39.422/2022/3. számú végzésével az NVB határozatának felülvizsgálati kérelemmel támadott részét a felperesre, mint I. rendű kérelmezőre vonatkozóan megváltoztatta és a kifogást e körben is elutasította. Határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felperes a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát gyakorolva foglalt állást közéleti kérdésben a népszavazásra való érvénytelen szavazat leadásáról, mely jog az NVB által megjelölt indokok alapján törvényesen nem volt korlátozható.

Az alperes által szerkesztett portál portálon 2023. december 5. napján „cikk címe” címmel közölt cikket.

Az alperes írásában az NVB határozata elleni jogorvoslat folytán született kúriai döntésről nem tett említést. A felperes a 2024. január 3. napján kelt levelével az alperestől helyreigazító közlemény közzétételét kérte.

A helyreigazító közlemény közzétételét oly módon kérte, hogy az 24 órán keresztül önálló hírként a főoldal tetején legörgetés nélkül olvasható legyen és a szövegre kattintva a link az eredeti címre mutasson „Helyreigazítás az felperes szervezettel kapcsolatos valótlan állítás miatt” szövegezéssel a sérelmezett cikk főoldali megjelenésével azonos betűtípussal és betűmérettel, kommentár nélkül. A cikk eredeti elérhetőségi helyén a cikk címe alatt és a lead felett, amíg a cikk elérhető, de minimum 30 napig az eredeti cikk megjelenésével valamennyi eszközről megtekintve, azonos tipográfia jellemzőkkel, a jogsértő szöveggel azonos betűmérettel és betűtípussal, mindenfajta kommentár nélkül közölt szövegben: „Helyreigazítás az felperes szervezettel kapcsolatos valótlan állítások miatt.

A portál oldalon »cikk címe« című, 2023. december 5. napján megjelent cikkben azt a valós tény, hogy a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) az felperes érvénytelen szavazásra buzdító

kampányát jogsértőnek ítélte meg és ezért a szervezetet bírsággal sújtotta, abban a hamis színben tüntették fel, hogy az felperes az érvénytelen szavazásra buzdítással jogsértést követett el. A hamis színben feltüntetést azáltal valósítottuk meg, hogy elhallgattuk azt a tényt, hogy az NVB döntését a Kúria a Kvk.V.39.422/2022/3. számú határozatával 2022. április 15. napján megsemmisítette, és azt mondta ki, hogy az felperes a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát gyakorolva foglalt állást közéleti kérdésben a népszavazáson való érvénytelen szavazat leadásáról, amely egyben az NVB által megjelölt indokok alapján törvényesen nem volt korlátozható.”

Az alperes a felperes helyreigazítási kérelmét nem teljesítette.

[2] A felperes keresetében a helyreigazítási kérelemmel megegyező kereseti kérelmet terjesztett elő. Kérte továbbá az alperes által szerkesztett lapot kiadó társaság perköltségben való marasztalását.

[3] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének részbeni elutasítását kérte.

A Kúria határozatában foglalt indokolásnak a helyreigazító közleményben való megjelenítését, valamint a helyreigazítás közzétételének módja tekintetében a főoldalon való 24 órán keresztüli görgetés nélküli olvashatóság mellőzését kérte.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett www.portál portálon a 2023. december 5. napján megjelent »cikk címe« című cikk címe alatt és a lead felett, amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig tegye közzé, valamint a www.portál kezdőoldalán 24 órán keresztül az eredeti cikk megjelenési helyével azonos helyen és betűszedéssel, önálló hírként, „Helyreigazítás az felperesal kapcsolatos valótlan állítás miatt” címmel tegyen közzé felhívást, és arra kattintva tegye olvashatóvá az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás az felperesal kapcsolatos valótlan állítás miatt.”

A www.portál oldalon 2023. december 5. napján megjelent »cikk címe« című cikkünkben azt a valós tényt, hogy a Nemzeti Választási Bizottság (NVB) az felperes érvénytelen szavazásra buzdító kampányát jogsértőnek ítélte meg és ezért a szervezetet bírsággal sújtotta, abban a hamis színben tüntették fel, hogy az felperes az érvénytelen szavazásra buzdítással jogsértést követett el. A hamis színben feltüntetést azáltal valósítottuk meg, hogy elhallgattuk azt a tényt, hogy az NVB döntését a Kúria a Kvk.V.39.422/2022/3. számú határozatával 2022. április 15. napján megsemmisítette, és azt mondta ki, hogy az felperes a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát gyakorolta, amely jog az NVB által megjelölt indokok alapján törvényesen nem volt korlátozható.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 280.000 forint + áfa összegű perköltséget és az államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

Ítéletében ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1)-(3) bekezdéseit, 12. § (1), (2) bekezdéseit, a PK 12. számú állásfoglalást és az Alaptörvény IX. cikk (2) bekezdését.

Azt állapította meg, hogy az alperes az írásában a Kúria jogerős döntéséről nem tett említést, azt elhallgatta, ezzel a való tény hamis színben való feltüntetését valósította meg. Az alperesi hiányos közlés alapján a cikkből az olvasó arra a következtetésre juthatott, hogy a felperes jogsértően járt el a 2022-es gyermekvédelmi népszavazás során, ez azonban nem felel meg a valóságnak. A hamis színben való feltüntetés azzal valósult meg, hogy az alperes a felperesre vonatkozó elmarasztaló hatósági döntést közli, de elmulasztotta az arról való tájékoztatást, hogy a bíróság a jogorvoslati eljárásban ezt a határozatot megváltoztatta és azt jogsértőnek mondta ki. Rámutatott, hogy az alperes különösebb nehézség nélkül hozzáférhetett a Kúria honlapján az érintett határozathoz, ezért a szerző a foglalkozása körében elvárható minimális körültekintést is elmulasztotta.

Alaptalannak minősítette az alperes azon hivatkozását, hogy indokolatlan és a helyreigazító közlemény keretein túlmutat a Kúria döntése indokolásának közlése. Kifejtette, hogy az indokolás lényegének közzétételével egyértelművé válik az olvasók számára, hogy a választási bizottság által kifogásolt magatartás nem volt jogsértő és a felperes jogsértést nem követett el.

Helyreigazítás címében megfogalmazott valótlan állításra utalást is elfogadhatónak minősítette, mivel a való tény hamis színben feltüntetése, mint jogi kategória nem feltétlenül ismeretes az átlagolvasó előtt. A felperesi megfogalmazás egyértelműen kifejezésre juttatta, hogy a helyreigazítás valótlan közlés miatt történt.

Kitért arra is, hogy nem volt teljesíthető a felperesnek azon kereseti igénye, miszerint a helyreigazításra utalás legörgetés nélkül, 24 órán keresztül olvasható legyen, mert a helyreigazításnak a hasonló módon való közzétételi kritériuma sérült volna, mivel nem volt adat arra nézve, hogy a felperes által kért szerkesztési elv mellett működne az alperesi portál.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése és Pp. 499. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése alapján határozott, továbbá az alperest kötelezte a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a le nem rótt kereseti illeték megfizetésére is.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a megállapított helyreigazító közleményből mellőzni „[a] hamis színben feltüntetést azáltal valósítottuk meg, hogy elhallgattuk azt a tény, hogy az NVB döntését a Kúria a Kvk.V.39.422/2022/3. számú határozatával 2022. április 15. napján megsemmisítette és azt mondta ki, hogy az felperes a véleménynyilvánításhoz fűződő alapjogát gyakorolta, mely jog az NVB által megjelölt indokok alapján törvényesen nem volt korlátozható” szövegrészt.

Kérte másodfokú perköltségének megállapítását.

Arra hivatkozott, hogy nem kötelezhető olyan nyilatkozat közlésére, amely a jogosult által érvényesített igény körében a helyreigazításhoz szükséges mértéket akár tartalmában, akár terjedelmében túllépi. Megítélése szerint a fellebbezésben kifogásolt szövegrész meghaladja azt a tartalmat és terjedelmet, amelyet a sajtó-helyreigazítás jogintézménye indokol.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesnek 60.000 forint + áfa másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

Előadta, hogy az alperesnek a valóságközlés szükségtelenségére vonatkozó indokolása a konkrét ügghöz nem kapcsolódó tartalommal bír, az érdemi indokolás azonban hiányzik.

A hamis színben való feltüntetést megállapító ítéleti rendelkezés szükségszerű része a valóság elhallgatásával megvalósított jogsértés esetén annak rögzítése, hogy a valóság mely elemének elhallgatása eredményezte a jogsértő, valóságot torzító tartalmat. Az elhallgatott valós tény megjelölése nélkül a jogsértés adekvát megállapítására az adott módon nincs lehetőség, ezért nem szükségtelen tartalom az alperes által vitatott szövegrész. Mivel a sérelmezett cikk az NVB döntése mellett annak indokolását is tartalmazta, ezért a helyreigazító közlemény illeszkedve ehhez, nem haladja meg a szükséges tartalmat és terjedelmet sem, a helyreigazító közlemény tartalmának az elsőfokú bíróság általi meghatározása és a közzététel módja teljes mértékben igazodik a bírói gyakorlathoz, azon változtatni nem indokolt.

[7] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[8] Tekintettel arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésére indokot adó körülményt nem észlelt és a peres felek sem hivatkoztak ilyenre, a másodfokú bíróság Pp. 383. § (1) bekezdése alapján az ügy érdemében határozott.

[9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével teljes egészében egyetértett, ezért azt a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[10] Az Smtv. 12. § (1) bekezdésében megfogalmazott sajtó-helyreigazítási jog lényege abban ragadható meg, hogy a jogában sértett valótlan tényállítás, híresztelés, illetve való tény hamis színben való feltüntetése esetén kifejezetten egy olyan közlemény közzétételét kérheti, amely ezen jogsértő magatartásokkal szemben azt tartalmazza, hogy mik a való tények. A jogszabályi rendelkezés alapján tehát a közzétetni kért közleményben egységet képeznek a valótlan, illetve hamis színben feltüntetett tények és a való tények. Abban az esetben, ha a valótlan közlés vagy a való tény hamis színben feltüntetése azzal valósul meg, hogy a valóságban egyébként létező tényeket a sajtószerv nem közöl, vagyis elhallgat, szükséges a való tények közlése is, mivel ez reparálja az érintett felperes jogát, ezzel teljesedik ki a sajtó-helyreigazítási jog gyakorlása, továbbá az olvasóközönség is ezáltal értesül megfelelően a történésekről (közönség joga).

[11] A sérelmezett közlés kifogásolt tartalma és teljes szövegösszefüggése, a helyreigazítási kérelem tartalma és szövegezése, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kell, és lehet azt meghatározni, hogy szükség van-e adott esetben a helyreigazító szövegben a valóság feltüntetésére, illetve azt milyen tartalommal célszerű elrendelni.

[12] A perbeli esetben az elsőfokú bíróság helyesen indult ki a felperes által sérelmezett cikk tartalmából és szövegezéséből, amely kifejezetten tartalmazta az érintett NVB határozat rendelkezését és annak rövid indokát is.

Az alperes cikkének megjelenésekor már ismert volt a Kúriának ezen, az NVB határozattal szembeni jogorvoslat nyomán tett állásfoglalása, melynek tartalma kifejezetten ellentétben állt az alperes által megjelölt rendelkezéssel és indokokkal.

[13] A felperes érdekében állt az, hogy az elsőfokú bíróság az általa kért helyreigazító szöveggel rendelje el a sajtó-helyreigazítást, ennek érdekében a kért szövegezés alapjául szolgáló kúriai végzést csatolta [Pp. 265. § (1) bekezdés]. E végzés [40] bekezdésében a döntés elvi tartalmaként, szinte szó szerinti megfogalmazásban szerepelt a felperes által valóságként közölni kért szövegrész.

A PK 15. számú állásfoglalás I. pontja rögzíti az alperes által hivatkozott elvet, azonban az elsőfokú bíróság által elrendelt helyreigazítás szövegében szereplő valóság közlése a szükséges mértéket sem tartalmában, sem terjedelmében nem lépte túl, mert a valóság közlésére a legadekvátabb és legtömörebben megfogalmazott, kifejezetten az érintett határozatból származó megfogalmazást alkalmazta.

[14] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság az alperes által szerkesztett lapot kiadó jogi személyt kötelezte a felperesi perköltség megfizetésére, figyelemmel a Pp. 83. § (1) bekezdésére és a 499. § (1) bekezdésére. A perköltség összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdésének a) pontja és a felperes által felszámított összeg alapján állapította meg.

[15] A másodfokú bíróság az alperes által szerkesztett lapot kiadó jogi személyt kötelezte a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére a Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján, melynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (3) bekezdés c) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján határozta meg, a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésében foglaltak szerint.

[16] A Fővárosi Ítéltábla tájékoztatja a cég1 Zrt.-t (alperes címe) hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2024. május 16.

Dr. Kisbán Tamás s.k.

a tanács elnöke – előadó bíró

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró